

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

The factors affecting Student's Discipline in
Secondary Level Students of Extended schools Under The Office of
Chaiyaphum Primary Educational Service Area 2

วัชรพล หมื่นสุรินทร์¹ และ เพียงแข ภูผายาง²

Watcharapon mhuensurin¹ and Piangkhae Poopayang²

¹นักศึกษาหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

²อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

อีเมล: twm.watcharapon@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) วันที่ตอบรับบทความ (Accepted)

25 มิถุนายน 2564

10 กรกฎาคม 2564

15 กรกฎาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความมีวินัยของนักเรียน 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยของนักเรียน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยกับความมีวินัยของนักเรียน 4) สร้างสมการพยากรณ์ความมีวินัยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 316 คน กำหนดขนาดโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน แล้วทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .312 - .784 มีค่าความเชื่อมั่น .976 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับความมีวินัยของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการแต่งกาย

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยของนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยของนักเรียนทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน

4. ปัจจัยทุกตัวสามารถพยากรณ์ความมีวินัยของนักเรียนได้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .934 และมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 87.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์ ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์รูปคะแนนดิบ

$$\hat{y}_i = -0.613 + 0.238X_1 + 0.167X_2 + 0.358X_3 + 0.222X_4 + 0.187X_5$$

สมการพยากรณ์รูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{z}_{yi} = 0.272Z_{x1} + 0.144Z_{x2} + 0.325Z_{x3} + 0.196Z_{x4} + 0.155Z_{x5}$$

คำสำคัญ: ความมีวินัย, ปัจจัยความมีวินัย, โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the level of students' discipline, 2) to study the factors affecting the students' discipline, 3) to study the relationship between the factors affecting the students' discipline and to study the students' discipline. junior high school Schools expand educational opportunities. 4) Create an equation for predicting student discipline. junior high school The samples were 316 teachers under the Chaiyaphum Primary Educational Service Area Office 2 Academic Year 2020. The size was determined using a ready-made table of Craigie and Morgan. and then do multistage randomization. The tool used to collect data is a questionnaire. It was characterized as a 5-level estimation scale, with a power of discrimination between .312 - .784, with a confidence value of .976. The statistics used in the data analysis were mean, standard deviation, Correlation coefficient and hypothesis testing using stepwise multiple regression analysis.

The research found that:

1. The level of Student's Discipline in Secondary Level Students of Extended opportunity schools Under The Office of Chaiyaphum Primary Educational Service Area 2 was in high level and the highest factor was students' dressing and accountabilities and punctuality.

2. The factor that affecting level of Student's Discipline in Secondary Level Students of Extended opportunity schools Under The Office of Chaiyaphum Primary Educational Service Area 2 was in high level by considering as dimension found that the highest dimension was the the factor from friends, home environment, family, raising, and the factor from school, teacher , administration system, parents' relationship, community factors, economic system and others.

3. The factor that affecting level of Student's Discipline in Secondary Level Students of Extended opportunity schools Under The Office of Chaiyaphum Primary Educational Service Area 2 was positively related in every dimensions at 0.01

4. The predictive factors of Student's Discipline in Secondary Level Students of Extended opportunity schools Under The Office of Chaiyaphum Primary Educational Service Area 2 were self factors, factors from friends, home environment, raising, and the factor from school, teachers administration system, parents' relationship, community factors, economic system and others and had statistic significantly at .01 and could be able to predict as raw data and standard scores as following

The Equation as raw data

$$\hat{y}_i = -0.613 + 0.238X_1 + 0.167X_2 + 0.358X_3 + 0.222X_4 + 0.187X_5$$

The Predictive Equation as standard scores

$$\hat{z}_{yi} = 0.272Z_{x1} + 0.144Z_{x2} + 0.325Z_{x3} + 0.196Z_{x4} + 0.155Z_{x5}$$

Keywords: Discipline, Discipline Factor, School Expands Educational Opportunities

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานข้อแรก ว่า “มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ” ดังนั้นคุณภาพของผู้เรียน จึงถือเป็นหัวใจหลักของพัฒนาการศึกษา ตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ว่า การ

จัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ประกอบกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560 -2564) ที่วางเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาประเทศไว้ว่า “คนไทยจะต้องมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีวิถีชีวิตที่พอเพียง ความเป็นไทย” (พลวัต แสงสีงาม,2563; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544; สิริกร สินสม, 2558; เบญญาภา หลวงราช, 2560; กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

วินัย เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติเป็นอย่างมาก เพราะวินัย ช่วยให้เราสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เกิดความสงบสุขขึ้นในสังคม จากการติดตามประเมินผล การศึกษาพบว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่อยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน ซึ่งเป็นการสร้างความยากลำบากใจให้แก่ครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก การไม่ตั้งใจเรียน การหนีเรียน การแต่งกายผิดระเบียบ การแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตามสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนี้เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่ออาจมีอารมณ์รุนแรงและแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาไม่เหมาะสม เนื่องจากการพัฒนาทางร่างกาย การปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อน ทั้งเพื่อนเพศเดียวกัน และเพศตรงข้าม ดังนั้น การสร้างเสริมวินัยให้แก่เด็กจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง โดยลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านวินัยนักเรียน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านกิริยามารยาท ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความเสียสละ ด้านการรักษาทรัพย์สินส่วนรวม ด้านการมีจิตสาธารณะ (เสริมศักดิ์ วิทยาลัยการ, 2550; หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551; ดารารัตน์ ทัพโต, 2554; สิริกร สินสม,2558; เบญญาภา หลวงราช, 2560; นฤมล ฌรงศ์วิชัย, 2561)

จากเหตุผลและความสำคัญดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าไปเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา และพัฒนาวินัยของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้การจัดการศึกษาสามารถพัฒนาคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์อย่างเต็มศักยภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความมีวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยของนักเรียนกับระดับความมีวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความมีวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. องค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียน

องค์ประกอบด้านความรับผิดชอบ

กรกช วรรณไชย (2559) กล่าวว่า ความสำเร็จของนักเรียน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ที่ครูมอบหมาย การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับที่โรงเรียนกำหนด โดยนักเรียนรู้จักวางแผนการดำเนินงานตามกิจกรรมที่กำหนดอยู่เสมอเป็นที่น่าพอใจบรรลุตามวัตถุประสงค์ รู้จักแบ่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายร่วมกับเพื่อนด้วยความเอาใจใส่ ยอมรับข้อบกพร่องของตนเองและปรับปรุงงานให้ดีขึ้นอยู่เสมอ ปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนหรือกฎของสังคม ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ เข้าเรียนทุกวิชาไม่เคยหลบหนีเรียน ทำงานด้วยความกระตือรือร้นจนสำเร็จทุกครั้ง ศึกษาบทเรียนที่จะเรียนมาล่วงหน้า และทบทวนบทเรียนหลังการเรียนทุกวัน

นฤมล ณรงค์วิชัย (2561) กล่าวว่า ความสำเร็จของนักเรียน หมายถึง การพัฒนานักเรียนให้มีพฤติกรรมของบุคคล ที่พยายามปฏิบัติหน้าที่ทั้งส่วนตัวและส่วนรวมด้วยความรับผิดชอบ มีการติดตามและเอาใจใส่งาน เพื่อให้งานสำเร็จเป็นไปตามเป้าหมาย สามารถควบคุมตนเองไม่หนีเรียนหรือก่อเรื่องทะเลาะวิวาท รับผิดชอบในความผิดที่ตนทำได้

องค์ประกอบด้านความซื่อสัตย์

เบญญาภา หลวงราช (2560) กล่าวว่า ความสำเร็จของนักเรียน หมายถึง การพัฒนานักเรียนให้มีพฤติกรรมปฏิบัติตามที่กำหนดไว้อย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เช่น เก็บของมีค่าส่งคืนเจ้าของ ไม่หยิบของที่ไม่ใช่ของตนไปใช้โดยไม่ขออนุญาต

นฤมล ณรงค์วิชัย (2561) กล่าวว่า ความสำเร็จ หมายถึง การพัฒนานักเรียนให้มีการประพฤติปฏิบัติตามที่กำหนดไว้อย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา ใจ มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เช่น เก็บของมีค่าส่งคืนเจ้าของ ไม่หยิบของที่ไม่ใช่ของตนไปใช้โดยไม่ขออนุญาต

องค์ประกอบด้านความรับผิดชอบ

กรกช วรรณไชย (2559) กล่าวว่า การแต่งกาย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบ แบบแผน ข้อบังคับที่โรงเรียนกำหนด โดยนักเรียนรู้จักดูแลรักษาความสะอาดของร่างกาย แต่งกายถูกต้องตามระเบียบโรงเรียน รักษาความสะอาดของเล็บมือ เล็บเท้า ไว้ทรงผมถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนอย่างเหมาะสมกับนักเรียนและถูกต้องสมบูรณ์

นฤมล ณรงค์วิชัย (2561) กล่าวว่า การแต่งกาย หมายถึงการพัฒนาให้นักเรียนให้เป็นผู้ที่แต่งกายสะอาด ถูกต้อง ตามระเบียบวินัยของโรงเรียน และเหมาะสมกับกาลเทศะ ดูแลรักษาความสะอาดอวัยวะภายนอกของร่างกาย เช่น ไม่แต่งหน้า ไว้ผมผิดระเบียบ มีการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นหากได้รับการตักเตือน

องค์ประกอบด้านการตรงต่อเวลา

สิริกร สินสม (2558) กล่าวว่า การตรงต่อเวลา หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการตรงต่อเวลา ได้แก่ ปฏิบัติงานทันเวลาที่กำหนด

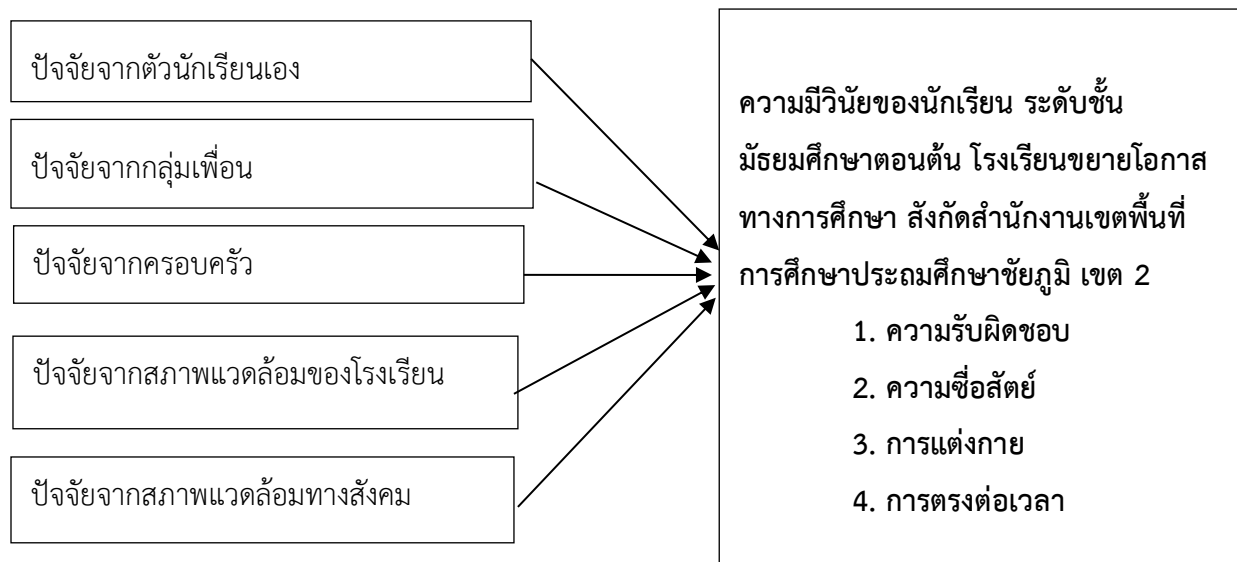
กรกช วรรณไชย (2559) กล่าวว่า การตรงต่อเวลา หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบแบบแผน ข้อบังคับที่โรงเรียนกำหนด โดยไม่มาโรงเรียนสาย เข้าแถวเคารพธงชาติทุกวัน เข้าห้องเรียนตรงเวลาตามตารางเรียน ส่งงานที่ครูมอบหมายตามกำหนดเวลา เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนตามกำหนดเวลา

นฤมล ณรงค์วิชัย (2561) กล่าวว่า การตรงต่อเวลา หมายถึง การทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเวลาที่กำหนด รู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสม ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ เช่น ตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรม มาโรงเรียนก่อนเคารพธงชาติ

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบวินัยของนักเรียน พบว่า มีองค์ประกอบหลายองค์ประกอบ แต่การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์พิจารณาองค์ประกอบที่สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ 4 องค์ประกอบ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลา

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยของนักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ และทำการสังเคราะห์ปัจจัยและลักษณะที่บ่งชี้ความมีวินัย เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้ปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยของนักเรียน จำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และ ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคมและลักษณะที่บ่งชี้ความมีวินัยดังแสดงในแผนภาพประกอบที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการและขอบเขตการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ปีการศึกษา 2563 จากโรงเรียน จำนวน 48 แห่ง ทั้งสิ้น 770 คน จำแนกตามที่ตั้งของโรงเรียนเป็น อำเภอภูเขียว 161 คน อำเภอเกษตรสมบูรณ์ 194 คน อำเภอบ้านแท่น 112 คน อำเภอแก้งคร้อ 175 คน และอำเภอคอนสาร 128 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ประจำปีการศึกษา 2563 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970) มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 316 คน แล้วทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามที่ตั้งของโรงเรียน จำแนกเป็นครูโรงเรียนในอำเภอภูเขียว จำนวน 62 คน อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จำนวน 67 คน อำเภอบ้านแท่น จำนวน 62 คน อำเภอแก้งคร้อ จำนวน 60 คน และอำเภอคอนสาร จำนวน 65 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 ประเภท ดังนี้

แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนมีลักษณะเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของครูและบุคลากรเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยของนักเรียน มีลักษณะเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) หาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อระดับความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

4.4 การวิเคราะห์สถิติเชิงอ้างอิง เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) และสร้างสมการถดถอยเพื่อพยากรณ์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis) (สมนึก ภัททิยธนี, 2558)

ผลการวิจัย

1. ระดับความมีวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

ผลการวิเคราะห์ระดับความมีวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 สังกัด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการแต่งกาย รองลงมา ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ และด้านการตรงต่อเวลา ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคมตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความมีวินัยกับความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

ผลการความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัยที่แยกทางด้าน ได้แก่ ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม ทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าตั้งแต่ .744 - .843

4. อิทธิพลการพยากรณ์ความมีวินัยของนักเรียนจากปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความมีวินัยกับความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลการพยากรณ์ความมีวินัยของนักเรียนจากปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความมีวินัยกับความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า ปัจจัยจากตัวนักเรียน (X_1) ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน (X_2) ปัจจัยจากครอบครัว (X_3) ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (X_4) และปัจจัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเท่ากับ .934 และมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 87.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .238, .167, .358, .222, .187 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) .272, .144, .325, .196, .155 ตามลำดับ และมีค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เท่ากับ -.613 เมื่อนำค่าสถิติต่าง ๆ มาสร้างสมการพยากรณ์ ได้สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ที่ดีที่สุด

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ (Unstandardized Score) ดังนี้

$$\hat{y}_i = -0.613 + 0.238X_1 + 0.167X_2 + 0.358X_3 + 0.222X_4 + 0.187X_5$$

สมการพยากรณ์รูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{z}_{yi} = 0.272Z_{x1} + 0.144Z_{x2} + 0.325Z_{x3} + 0.196Z_{x4} + 0.155Z_{x5}$$

อภิปรายผลการวิจัย

1 ระดับความมีวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จากการวิจัย พบว่า ระดับความมีวินัยของนักเรียนโดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านการแต่งกายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นผลมา

จาก การแต่งกายเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ง่าย เมื่อกระทำแล้วทุกคนได้โดยตรงทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกไม่ดีเมื่อแต่งกายไม่ถูกระเบียบ ประกอบกับนักเรียนมีการศึกษาระเบียบการแต่งกายของโรงเรียน รู้จักหน้าที่ของตนเอง จึงเกิดความตระหนักและปฏิบัติตามระเบียบ โดยสัมพันธ์กับทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของ Mowrer (1950; อ้างถึงในดวงเดือน พันธุมนาวิณ, 2529) เชื่อว่า การเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้นจะมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิดจนกระทั่งโต โดยที่ความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดู ถือว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่จะทำให้เกิดความสามารถในการให้รางวัลตนเองหรือความสามารถในการควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น เด็กจะเกิดการเรียนรู้จากบิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดู โดยที่การเรียนรู้นี้จะเกิดในสภาพอันเหมาะสมเท่านั้น และได้รับการบำบัดความต้องการต่าง ๆ เช่น ความหิว และความสุขสบายต่าง ๆ ทำให้รู้สึกพึงพอใจ มีความสุข ซึ่งความรักความผูกพันของเด็กจะนำไปสู่การปฏิบัติตามคำอบรมสั่งสอนเกิดพฤติกรรมการเล่นแบบการกระทำหรือคำพูด ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี โดยเฉพาะสังคมในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมอย่างรวดเร็ว การใช้เทคโนโลยีที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างกว้างขวาง รวดเร็ว โดยเฉพาะสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่ปัจจุบันสามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างกว้างขวาง เทคโนโลยีเหล่านี้เป็นทั้งข้อดี และข้อเสีย มีข้อความ ที่แสดงความคิดเห็น แบบอย่างให้ลอกเลียนแบบ ข้อมูลเหล่านี้ส่งผลให้เด็กเปลี่ยนแปลงความคิดในด้านต่าง ๆ จึงทำให้ผู้ปกครองต้องเอาใจใส่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากขึ้นจึงทำให้นักเรียนมีวินัย สอดคล้องกับงานวิจัยของเบญญาภา หลวงราช (2560) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง

2. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความมีวินัยของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม และปัจจัยจากตัวนักเรียน ตามลำดับ ซึ่งครูผู้สอน ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 เห็นความสำคัญของปัจจัยการบริหารทั้ง 5 ด้าน พบว่า มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

2.1 ปัจจัยจากตัวนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาเหตุของพฤติกรรมของนักเรียนนั้นเกิดมาจากจิตสำนึก ความสนใจ ร่างกาย สติปัญญาของตัวนักเรียนเองที่เลือกปฏิบัติตามระเบียบวินัยนั้น ๆ อาจจะเป็นพฤติกรรมที่ดีหรือไม่ก็ได้ ดังที่ Gorton (1983; อ้างถึงใน นฤมล ณรงค์วิชัย, 2561) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการกระทำผิดวินัยด้านตัวนักเรียนเองไว้ดังนี้ นักเรียนไม่เข้าใจกฎระเบียบต่าง ๆ นักเรียนไม่เข้าใจ

เหตุผลของกฎระเบียบต่าง ๆ พื้นฐานการศึกษาของนักเรียนไม่ดี การไม่รู้จักเลือกคบเพื่อน นักเรียนมีเรื่องกระทบกระทั่งเื่อนทางจิตใจ นักเรียนมีความรู้สึกขัดแย้งกับครู สอดคล้องกับงานวิจัยของนฤมล ณรงค์วิชัย (2561) ที่ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียน ด้านตัวนักเรียน โดยรวมและรายช้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

2.2 ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายช้อม พบว่า ช้อมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ พฤติกรรมการกระทำเช่นเดียวกันเนื่องจากวัยเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนระดับชั้นมัธยมเป็นช่วงวัยที่นักเรียนเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ที่เกิดจากฮอร์โมนต่าง ๆ ภายในร่างกาย เพื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น ต้องการอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ตัดสินใจด้วยตัวเอง ทำตามกลุ่มเพื่อน ๆ ต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน สอดคล้องกับทฤษฎีของ Kohlberg (1976; อ้างถึงใน สิริกร สินสม, 2558) ขั้นที่ 3 ที่ว่า การยอมรับของกลุ่มคนหรือสังคม ใช้เหตุผลเลือกในสิ่งที่กลุ่มยอมรับ โดยเฉพาะเพื่อน เพื่อเป็นที่ชอบและยอมรับของเพื่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริกร สินสม (2558) ที่ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง

2.3 ปัจจัยจากครอบครัว โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายช้อม พบว่า ช้อมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความสัมพันธ์ ความอบอุ่นของสมาชิกภายในครอบครัว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกของเด็กที่ได้เกิดการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้สึก ความคิด การพูด การปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากการเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน การเลียนแบบจากบิดา มารดาหรือผู้ปกครองในครอบครัวนั้น เมื่อนักเรียนได้รับความรักความอบอุ่นจากครอบครัวก็จะลดการแสดงพฤติกรรมที่เป็นการเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่นอันจะก่อให้เกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์อื่น ๆ ตามมา ดังที่ ธนพงษ์ คำเกษ (2557) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางวินัยนักเรียนจากสภาพแวดล้อมในครอบครัว ได้แก่ ทัศนคติของบิดามารดา ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และสัมพันธ์ภายในครอบครัว สภาพครอบครัวที่แตกแยกทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตนเอง แสดงความอวดเก่งต่อครูและเพื่อนในห้องเรียน เพื่อดึงดูดความสนใจ ทัศนคติของบิดา มารดา มีความสัมพันธ์ต่อความประพฤติและบุคลิกของเด็กเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญญาภา หลวงราช (2560) ที่ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวของนักเรียน โดยรวมและรายช้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

2.4 ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บรรยากาศในห้องเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนเป็นสถาบันแห่งที่สองที่นักเรียนใช้เวลาในการใช้ทำกิจกรรมมาก รองลงมาจากสถาบันครอบครัว เป็นสถานที่อบรมสั่งสอนให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ในทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา เรียนรู้การกระทำที่ถูกผิด โดยเฉพาะในห้องเรียนจึงส่งผลให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน ดังที่ ธนพงษ์ คำเกษ (2557) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางวินัยนักเรียนจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีสาเหตุมาจาก ปัญหาจากครู อาจารย์ อาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน สภาพการณ์ในโรงเรียนมีส่วนทำให้เด็กมีปัญหาด้านวินัย สภาพแวดล้อมที่ไม่ดี และไม่เหมาะสมจะทำให้เด็กทำผิดวินัย กฎระเบียบซึ่งเป็นผลมาจากครู เพื่อน วิธีปกครองชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล ณรงค์วิชัย (2561) ที่ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยองพบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน โดยรวมและรายข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.5 ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวอย่าง แบบอย่างการแสดงพฤติกรรมของบุคคลในชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น ทั้งด้านการติดต่อสื่อสาร การรับและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ รวดเร็ว เกิดเป็นตัวอย่างให้นักเรียนเลียนแบบ ทั้งด้าน การแต่งกาย ด้านความประพฤติ ดังที่ Gorton (1983; อ้างถึงใน นฤมล ณรงค์วิชัย, 2561) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการทำผิดวินัยของนักเรียนเกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อมทั้งทางบ้านและชุมชน ได้แก่ สภาพการใช้อำนาจของบุคคลและความสัมพันธ์ภายในบ้านไม่ดี บ้านอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการก่ออาชญากรรมบ่อย ๆ นักเรียนมีภาระต้องรับผิดชอบมากหรือต้องทำงานดิ้นรนเกินไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดใจ ทวีสุข (2560) ที่ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางชุมชนโดยรวมและรายข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยกับความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า ปัจจัยทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ต่างมีความสำคัญที่ส่งผลให้มีความสัมพันธ์กับความมีวินัยของนักเรียน โดยเมื่อตัวนักเรียนเองเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ยอมรับกฎระเบียบของโรงเรียน เลือกคบกลุ่มเพื่อน ที่ชักชวนกันไปในทางที่ดี มีครอบครัวที่อบอุ่น ตัวแบบอย่างที่ดี ได้รับการอบรมสั่งสอนในทางที่ถูก ที่ควรจากทั้งทางครอบครัว ครู หรือคนในชุมชน อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมก็จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้

ก็จะส่งผลให้ความมีวินัยของนักเรียนสูงขึ้นตามไปด้วย ดังที่ เอื้อมพร ลาโยธี (2552) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจากนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากทางบ้าน ปัจจัยจากการบริหารโรงเรียน ปัจจัยจากความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน และปัจจัยจากสังคมและสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาวินัยของนักเรียน ไม่สามารถอาศัยปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งได้ ต้องอาศัยหลาย ๆ ปัจจัยร่วมกันในการพัฒนาวินัยนักเรียน

4. อิทธิพลการพยากรณ์ความมีวินัยของนักเรียนจากปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลการพยากรณ์ พบว่า ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเท่ากับ .934 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวแปรสามารถร่วมกันพยากรณ์ระดับความมีวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ได้ร้อยละ 87.2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ต่างมีความสำคัญในการพยากรณ์ความมีวินัยของนักเรียน ดังที่ เอื้อมพร ลาโยธี (2552) กล่าวว่า ปัจจัยในภาพรวมสามารถพยากรณ์การพัฒนาวินัยของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียนเอง ปัจจัยจากทางบ้าน ปัจจัยจากความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน ปัจจัยจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม และปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของเบญญาภา หลวงราช (2560) ที่ทำการศึกษาศักยภาพที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ ปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านโรงเรียน ร่วมกันส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการผลการวิเคราะห์ระดับความมีวินัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่าความมีวินัยของนักเรียน ด้านการตรงต่อเวลาที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย ดังนั้นโรงเรียนผู้บริหาร ครู ผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดวินัยในด้านการตรงต่อเวลา และส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้การใช้เวลาอย่างประหยัดคุ้มค่าต่อไป

1.2 จากการผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยของนักเรียน พบว่า ปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยจากตัวนักเรียน ปัจจัยจากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยจากครอบครัว ปัจจัยจากสภาพแวดล้อมของ

โรงเรียน และปัจจัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม มีส่วนสำคัญส่งผลกระทบต่อระดับความมีวินัยของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ดังนั้นทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงต้องร่วมมือกันพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เติบโตขึ้นเป็นประชากรที่มีคุณภาพต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยด้านต่าง ๆ ของนักเรียนตามบริบทแต่ละพื้นที่เพื่อประกอบในการศึกษาความมีวินัยของนักเรียน

2.2 ควรทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความมีวินัยของนักเรียน ตามบริบทแต่ละพื้นที่ และศึกษาในรูปแบบงานวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่ถูกต้อง ชัดเจน

2.3 ควรทำการศึกษาองค์ประกอบปัจจัยจากกลุ่มเพื่อนซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความมีวินัยของนักเรียนสูงที่สุดในการวิจัยครั้งนี้ ในรูปแบบงานวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่ถูกต้อง ชัดเจนและสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาวินัยนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรกช วรรณไชย. (2559). รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยของนักเรียน

ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนขยายโอกาส ในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนากฎภูมิภาค คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้น

ความมีระเบียบวินัยและความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ดารารัตน์ ทัพโต. (2554). การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับเด็ก

ปฐมวัยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

นฤมล ณรงค์วิจัย. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 18 ในจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

เบญญาภา หลวงราช. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียน

ขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- พลวัต แสงสีงาม.(2563) แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจิตวิญญาณของผู้บริหารโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 11(1), 218-231.
- สิริกร สินสม. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา ต่อดันโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ การศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุดใจ ทวีสุข. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 เอกสารประกอบการประชุม วิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 4 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์ วันที่ 10 มีนาคม 2560.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2550). รายงานวิจัยเรื่องสภาพการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดน ภาคใต้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัยและพัฒนากการศึกษา สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. (2563). สรุปข้อมูลสารสนเทศทาง การศึกษาปี 2563. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.chaiyaphum2.go.th>. (สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2563)
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เอี่ยมพร ลาโยธี. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.